

עת"א 14630/12/14 - אלי שימשלאשוילי נגד משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 14630-12-14 שימשלאשוילי(אסיר) נ' משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת
האסיר ואח'
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופטת מיכל ברנט
העותר	אלי שימשלאשוילי (אסיר)
נגד	
המשיבים	1. משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר 2. מדינת ישראל

החלטה

העותר נדון למאסר שלוש שנים, חמישה חודשים ו - 161 ימים שמניין מיום 12.3.2012 בגין ביצוע עבירות של תקיפה והכשלת שוטר, עבירות כלפי המשפט, עבירות תעבורה והפקעת שחרור מוקדם.

זהו מאסרו השני של העותר המסווג לקטגוריה ב'1.

העותר מלין על הפסקת חופשותיו ומבקש להשיבו לסבב החופשות.

ביום 20.10.14 יצא העותר לחופשה ראשונה אותה קיים בבית המלון "רויאל ביץ'" בתל אביב כהנחיית גורמי המשיב.

לטענת ב"כ העותר, הותר לעותר לשהות בכל שטח בית המלון ולא רק בחדרו.

שוטרים שהגיעו לבית המלון חיפשוהו בחדרו ולא מצאוהו באשר באותה עת היה העותר ליד בריכת בית המלון שם יכול היה לעשן.

השוטרים המתינו מחוץ לבית המלון, העותר הגיע אליהם בליווי הערב הצמוד, הסביר היכן היה, המשיך חופשתו ולאחר סיומה חזר לכלא בזמן.

עמוד 1

מששב העותר לבית הכלא, הודע לו כי חופשותיו הופסקו מאחר ולא שהה בחדרו ובכך הפר תנאי החופשה.

ב"כ העותר טען כי על פי הרשום בטופס החופשה, בסעיף 10, נקבע כי העותר "ישהה במלון "רויאל ביץ", רחוב הירקון תל אביב" ועל פי סעיף 11 לטופס החופשה "מעצר מוחלט במקום...".

משכך, ומששהה העותר בשטח בית המלון לא הפר את תנאי החופשה.

בכתב התשובה נטען על ידי ב"כ המשיב כי טרם יציאתו של העותר לחופשה הוסברו לו תנאי החופשה.

בביקורת שנערכה על ידי משטרת ישראל ביום 20.10.14 לא נכח העותר, לא בחדרו ולא בשטח המלון, ממזכר צוות השוטרים עולה כי צוות הסיוור הגיע לחדרו של העותר בשעה 23:50, בחדר נכחו בני משפחת העותר אשר טענו כי הוא נמצא בלובי אך הוא לא אותר שם.

לאחר כעשר דקות בו המתין צוות השוטרים מחוץ למלון הגיע העותר שלא מכיוון המלון כשהוא יבש וטען כי היה בבריכה.

לבסוף נטען כי "מעצר בית מוחלט" משמעו המצאות העותר בחדרו.

בדיון שהתקיים בפני נטען על ידי ב"כ העותר כי העותר לא יצא לשחות בבריכה אלא לעשן שם שכן לא ניתן לעשן בחדר ולא בלובי. כן טען כי אם כטענת המשיב היה העותר מחוץ לבית המלון היה על המשטרה לעצרו ולהשיבו לבית הכלא וכי העותר לא נחקר, לא נעצר, לא נגבתה ממנו ובמני משפחתו עדות ואין זה מתפקידו של בית המשפט להתערב ולהכריע בין גרסאותיהם הנוגדות של הצדדים.

ב"כ המשיב טענה כי על בית המשפט לבחון אם החלטת הרשות סבירה, אם לאו, כי שני ערבים היו אמורים להיות במחיצתו ולא כך היה.

המזכר אשר נכתב על ידי המשטרה, ככל הנראה, לא נכתב על ידי השוטר שהיה במקום שכן לא מצויין בו שם השוטר, הוא מנוסח בלשון המעידה כי לא נכתב על ידי איש מצוות הסיוור שהגיע למקום ולדוגמא נכתב בו "לאחר כ 10 דקות בזמן שהשוטר המתין בניידת מחוץ למלון, (השוטר ולא צוות הסיוור - הערה שלי - מ.ב.) ניגש אליו האסיר והזדהה וטען כי היה בבריכה. צויין כי הנ"ל לא נראה רטוב והגיע לכוונם מבחוץ ולא מתוך המלון".

במזכר אף לא נרשם מהיכן הגיע העותר, קרי: מאיזה כיוון.

אין חולק כי העותר לא נחקר ולא נחקר איש מבני משפחתו.

במזכר לא צויין אם העותר היה מלווה על ידי ערביו כפי הנדרש.

זאת ועוד.

אין זה מתפקידו של בית המשפט להעדיף גרסה אחת על פני אחרת או לבררה במסגרת עתירה.

על המשיב ומשטרת ישראל לנקוט בשני צעדים:

תנאי החופשה צריכים להיות מפורטים. כך לדוגמא אם אושרה לעותר חופשה בבית המלון יש לציין כי עליו לשהות בחדרו כל העת.

אם סבורה משטרת ישראל כי העותר הפר תנאי חופשתו, עליה לעצרו מייד ולהשיבו לבית הכלא.

משלא נעשה הדבר, אין אפשרות לקבוע כי תנאי החופשה הופרו ולפיכך הנני מורה למשיב להשיב את העותר לסבב החופשות.

המשיב יוציא את העותר לחופשה בהעדר מניעה אחרת תוך 14 יום.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, א' שבט תשע"ה, 21 ינואר 2015, בהעדר הצדדים.